

Lítli Grugg og Stóri Grugg

Oddagrein

Formaðurin í Sambandsflokkinum heldur, at Javnaðarflokkurin er sum ein væl smurdur veðurhafi í ríkisrættarmálinum. Harafturat skirir hann flokkinn fyrri at grugga alt málið um ríkisrættarstöðuna, tí hann sigur eitt í dag og eitt annað í morgin. Harafturat fáa vit at vita í blaðgrein hjá Edmundi Joensen, at »Sambandsflokkurin hevur gjørt tað arbeiðið, sum eingin annar politiskur flokkur við hoyra talan um, nevniliga at dagføra viðurskiptini í ríkisfelagsskapinum...«

Hvør gruggar? Er tað Edmund Joensen, »Lítli Grugg«. Og er tað ikki so í g. Hann var jú í politiskari læru hjá Paula Ellefsen, »Stóri Grugg«, sum ikki gjørdi annað enn at grugga. Líka frá tí hann kom á politiska himmalhálvið sum eitt stjørnuskot, til hann hvarv sum daggur fyrri sól. Men áðrenn uppfann Stóri Grugg Lítli Grugg fram. Javnaðarflokkurin var loysingarflokkur. Javnaðarflokkurin var ein kommunistiskur flokkur. Og tá Stóra Grugg ikki kundi greina út munin millum demokratiska sosialismu, leitaði hann í fremmandarðabókini hjá Gyldendal.

Javnaðarflokkurin hevur ikki sæð nakað endamál í eina loysing fyrri at loysa. Flokkurin hevur afturimóti virkað fyrri óttum sjálfstýri og óttum sjálvbjargni. Dlokkurin hevur ikki havt skomm av heimastýris-skipanini. Undir hesi skipan hava Føroyar ment seg til eitt framkomið vælfæðarsam-felag. Men tað er longu nóg ár síðani, at gamli formaður floksins, Atli Dam, vísti á ógreiðar í lógini. Og bara tað, at tað er ikki greitt, um Fólkatingið kann seta lógina úr gildi ella ikki, er nóg mikið til at siga, at her má greiða fáast á.

Javnaðarflokkurin hevur ikki snarað um seg sjálfan í sjálfstýrismálinum, eins og ein veðurhafi. Hann hevur umrøtt og ar-beiðt miðvíst við hesum máli, og kom til ta niðurstøðu, at rættast var at virka fyrri eina sjálfstýrisslóg innan ríkisfelagsskapin. Hetta fór hann til val uppá, og hetta stendur hann við. Og tað kom eisini til sjóndar í bóklinginum, flokkurin sendi út fyrri hálv-um ári síðani. Her er einki grugg, men enn sum áður gruggar formaður Sam-bandsfloksins, sum bara fyrri trimum árum síðani ikki vildi hoyra talan um at seta eina stjórnmalanevnd at greina viðurskiptini millum Frøoyar og Danmark. Og hesin tvørrandi viljin varð orsøkin til polariser-ingina og fullveldislandsstýrið. So fullveld-isfólk kunnu takka Edmundi Joensen fyrri góðan byr.

Sosialurin

Viðmerkingar:

Ein minnilig vika

Ta seinastu vikuna er nógv positivt hent, hvat viðvíkur fullveldinum. Fyrst varð ein veljarakanning almanna-kunnigjörd, síðani sá ein partur av NATO kanningini dagsins ljós, og at enda kom Nyrup á sjarmuvitan.

Veljarakanningin vísti betri byr fyrri fullveldisættlan landstýrisins og fyrri flokk okkara. Tjóðveldisflokkinn sum heild. Ein veljarakanning skal sjálfandi altíð takast við fyrivarni. Men veljarakanningin visir, at fólkíð hevur álit á ættlanum landstýrisins, kanska serliga visir hon, at Tjóðveldisflokkurin ikki hevur mist veljarar síðan valið í fjør. Tað kundi kanska annars væntast, at fleiri Tjóðveldisfólk fóru at missa álit á flokkinum. Hesin flokkur, sum nú knappliga vildi varðveita danska kongshúsið í Føroy-um, hava felags gjaldoyra við danir og minka blokkinn so líðandi, istaðin fyrri at kvetta á stokkinum. Men líkt er til, at veljarar floksins hava svalt eins nógvar kamelar, sum politikkarar floksins gjørdur, tá ættlanar um fullveldi vóru stungnar út í kortið.

Hvat viðvíkur NATO (ella sum tað visir seg, ameríkanskum hermonnum) uppi- og inni í Sornfelli, so er bara at siga, at alt hetta

hava tjóðveldisfólk altíð vitað. Sjálfandi hava danir ikki óll hesi árin givið føyoyingum peningaligan »stuðul« uttan at hava fingið peningin aftur. Danir eru ikki býttir, tað er ikki uttan orsøk, at Nyrup er á vitjan í tíð og ótið. Føroyingar eru nú tianbetri við at vakna eftir at hava trúð blindt upp á danir í 50 ár. Onkur sigur, at hetta er so langt síðani, so vit kunnu tað sama gloyma tað. Er tað ikki ó-trúðligt, at nakar kann bliva við at líta á nakran, sum hevur logið fyrri tær í 50 ár. Vit ána ikki, hvat hendir í okkara egna landi. Okkurt kemur fram í ljósið við hesi NATO-kanningini. Men tað man vera nógv, sum ikki er komið fram í ljósið enn og ongantíð kemur tað.

Tað stuttligasta, sum mann vera hent hesa seinastu vikuna, er sjarmutúr-urin hjá Poul Nyrup í Føroyum saman við konuni og umboðum frá øllum teim-um dansku fjølmiðlunum. Nyrup hevur helst havt ein góðan túr úti í Tinganesi og í býráðnum í Havn. Í býráðnum var Lone entá í hvitbotnaðum gummiskón. Og á vitjan á tí »óhefta« tjóðindablaðnum Sosialinum, av tilvild saman við javnaðarhøvdinganum Jó-anne Eidesgaard, hevur

Nyrup helst følt seg veru-liga heima. Allir hinar hugnatúrarnar í Kirkjubø, Koltri og ikki minnst úti í Tindhólmi, hava helst eisini verið mikið hugnaligir í dýrdarveðrinum í seinastu viku. At hesin ríkisfundurin so einki hevði at siga polit-iskt og var púra látturigur er nakað heilt annað. Tað sigur kanska eitt sindur, at fundurin var í Tindhólmi. Tosaði við ein journalist frá DR TV, sum var komið í neyð, tí redaktiónin í Key-pmannahavn hevði rýkt eftir veruligum tjóðindum frá rík-isfundinum. Men hann svar-aði sum var, at einki var komið burttúr, men at hann annars hevði havt ein góðan túr. Sama søgan var við tjóðindavinnuni frá Ber-lingske Tidende, sum hevði fingið alt tilfarið sendandi aftur í høvðið og var vinar-liga biðin um ikki at koma við fleiri ferðafarsøgnum úr Føroyum. Nakað annað var so, at henda tjóðindavinnu var so illa fyrriræið til Fø-oyavitjanina, at hon ikki visti um fólkafarsvøðuna í 1946. So eg haldi, at Dimm-an kanska skuldi latið vera við at endurgivið greinar úr Berlingske ein aðru ferð.

Vóni at henda minniliga vikan verður ein góð mynd, hvat kemur at henda ta komandi tíðina. Eri spentur

til næstu veljarakanning. Og kann næstan ikki biða til Nyrup kemur aftur á vitjan. Vónandi hevur hann eisini keypt sær hvitbotnaðar til ta tíð. So kann hann veru-liga sjarma seg inn í hjørtu-ni hjá javnaðarmonnum, sum fyrri einum ári síðani ikki vildi siggja mannin. Eri eisini serliga spentur til restin av NATO-kanningini verður almennakunnigjörd. Tá verður helst nógv prógv-að, sum sambands og javn-aðarmenn ikki hava viljað trúð uppá. Vónandi fær tað nakrar javnaðarmenn á aðr-ar tankar, serliga allar teir mongu ungu sjálfstýris-sinnað. Gleði meg til um eitt ár. Tí tá vera ikki fleiri sjarmutúrar. Vit fáa sjálvi vinningin av Sornfelli, um vit ynskja tað. Tað einasta, sum verður eftir av teimum trimum hendinum frá hesi minniliga viku, eru veljarakanningarnar. Tá verður bara ikki spurt, um Føroyar skal vera sjálfstýr-andi. Tá verður tað ein sjálfvlygja. Tí, sum vit øll vita, í hjørtum okkara býr frælsi.

Rói Joensen, formaður í Norðstremoyar Ungu Tjóðveldi

Polterabend á Ólavsvøku

LISS HANSEN

Sonja Gleðishegg úr Norð-agotu skal giftast við Andre Magnussen tann 14. august, og eftir sum tað er so tætt við Ólavsvøkuna, valdu hennara vinkonur at »kapra« hana til polterabend Ólavsvokuaftan.

Sonja segði fyrri Sosiali-num, at hon ætlaði sær at fara ein túr til Havnar at halda Ólavsvøku, saman við nokrum vinkonum. Tær settu seg í bilin, og alt var sum vanligt. Tá tær komu til Skálafjørð, koyrdi hon oman til Statoil-støðina at keypa bensin á bilin, og fór síðani inn at gjalda fyrri tað. Tá hon kom útftur, sá hon, at vinkonurnar høvdu havt

eitt sindur at gera ímeðan hon var inni, tí nú stóð knappliga »POLTERAB-END« á bilinum, og har stóðu vinkonurnar við ymiskum lögnum klæðum at lata hana í. Tær lótu hana í ein hvítan silki-náttkjóla við ljósareyðum blómum á, settu stórar krulluspolar og eitt brúðarslør í hárið hjá henni og góvu henni einar söljugular gummistýklar uppá beinini, og á ryggin

hongdu tær ein gulligan kassaguitara.

Soleiðis gekk Sonja á Tinghúsvøllinum, tá vit móttu henni, og vit hildu, at tað var væl og viriliga vert at taka eina mynd av henni, og seta hana í Sosialin. Nú fáa í hvussu er sera nógv at vita, at Sonja verður ein gift kona leygar-dagin... Vit ynskja Sonju og Andre góða eydnu við hjúnarbandinum.

REPROZ

GRAFISKAR LOYSNIR

Tel +298 31 95 40
Fax +298 31 75 41
Alt innan prentlutr

Mail: jakzac@post.olvant.fo

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu samkenslu og hjálpsmi, tá okkara kæri maður, pápi og abbi

HERI BERG

andaðist og var jarðaður. Tøkk til Jón á Steig og øllum á B6, fyrri teirra hjálpsmi.

Tøkk fyrri blómur, kransar og gávur, øllum tykk-um sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldar-stað, takka vit hjartaliga.

Takk til Kjartan Mørkøre, prest fyrri hansara góðu orð.

Familjunar vegna,

Rigmor, Annika, Kári, Jákup og Heri.